

[Grethe Philip.]

holdenhed ikke bør blive så dominerende, at det går ud over de mest påtrængende investeringsopgaver: uddannelse, trafik, sygehusbygning m. m. Det synspunkt står vi ved, og det bliver herudfra, vi vil foretage vor vurdering af de enkelte udgifter.

Jeg skal hermed tilsige mit partis medvirken til en grundig gennemgang af finanslovsforslaget med en stillingtagen såvel til de enkelte poster som til forslaget i sin helhed ud fra de retningslinjer, jeg her har angivet.

**Skræppenborg-Nielsen:** Lad mig begynde med at sige, at jeg finder det helt i sin orden, at der i år er tilgået os så mange og så fyldige oplysninger om stillingen i de offentlige finanser, om den økonomiske situation i samfundet som helhed, som tilfældet har været før denne finanslovdebat. Jeg har vist lov til at sige det sådan, at det i alle tilfælde ikke er baggrundsstof, vi savner i år, men derimod, og det er meget slemt, den fornødne tid til at gå stoffet igennem; jeg tror, det ærede medlem hr. Thestrup var inde på det samme. Det sidste materiale til debatten her i dag fik vi i fredags, da vi skulle rejse hjem. Lægger vi alt stoffet sammen, er der alt i alt en stofmængde, som det praktisk talt er uoverkommeligt at gå igennem.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det i hvert fald for mig er besværligt og i allerhøjeste grad utilfredsstillende at skulle være ordfører ved behandlingen af et så vigtigt forslag som et finanslovsforslag under de vilkår, der bydes. Hertil kommer, at vi i fredags havde førstebehandling af regeringens forskellige forslag til nye afgifter, en behandling og en debat, der på meget væsentlige områder også kørte ind i alt det, der normalt plejer at høre til en debat om finansloven. Det siger sig selv, at hvis man er interesseret i at undgå gentagelser, ja, så bliver det, man i dag kan sige om det foreliggende finanslovsforslag, særdeles kort; det må nødvendigvis blive særdeles kort.

Den højtærede finansminister går i sin fremsættelsestale ud fra en vurdering af landets almindelige økonomiske situation og henviser her bl. a. til det fremlagte program for offentlige investeringer i perioden 1966-67 til og med 1969-70, og i det materiale, vi

har modtaget, der bl. a. omhandler de offentlige investeringer, sondres der mellem såkaldte styrbare og ikke-styrbare offentlige investeringer. Den højtærede økonomiminister har således opgjort, at de offentlige investeringer, der kan reguleres over finansloven, andrager ca. 40 pct. af samtlige offentlige investeringer. Men når man nu ud fra det materiale, der er udarbejdet af det økonomiske sekretariat, kan aflæse, at samtlige offentlige investeringer udgør mindre end 25 pct. af de totale investeringer, ja, så er det forholdsvis let at regne ud, at den andel af investeringerne, som vi direkte kan styre over finansloven, næppe overstiger 10 pct. af samtlige investeringer. For at sige det med andre ord: de 90 pct. af samtlige investeringer har vi således kun en ringe og højst indirekte indflydelse på.

Såvel den højtærede finansminister som den højtærede økonomiminister begrundes — jeg synes med rette — nødvendigheden af de skitserede offentlige investeringer. Det er vel næppe her opgaven at gå ind i en diskussion om finanslovsforslagets enkelte poster, og det skal jeg lade være med. Jeg skal også lade være med at komme med en almindelig vurdering af de enkelte poster; det afgørende må være, hvilken indflydelse vi over finansloven kan udøve på det såkaldte økonomiske klima.

Det forslag til finanslov, vi nu behandler, er som før blevet hårdt angrebet af visse partier her i salen, ikke mindst på grund af udgiftsstigningerne, og jeg tror, jeg har lov til at sige, at en vis skattefjendtlig indstilling dermed er kommet til udtryk. Over for vælgerne skal en sådan indstilling, en sådan politik jo nok finde ørenlyd hos nogle, det er da klart.

Det siges, at i politik kan alting ske, og hænde kan det vel, at vi her i landet på et eller andet tidspunkt kan risikere at få en såkaldt borgerlig regering. Jeg håber det naturligvis ikke, men det kan altså ske, og hvis det sker, så vil det blive næsten mere end spændende at se, hvilke forslag til finanslov en sådan regering vil komme med. I alle tilfælde kan en sådan regering efter den kritik, der har været af de stigende udgifter på finansloven, ikke komme med et finanslovsforslag, der viser stigende tendens, og spørgsmålet bliver så: hvor vil en sådan borgerlig regering sætte ind? Hvor agter den